

Men ellers forekom det mig, at finansministerens hovedindvending var, at polarisering imødegås ved en samlet indsats. Det var det ord, der samlede finansministerens første del af indlægget. Og det er lige præcis vores pointe, og det er vel lige præcis også grunden til, at jeg har så svært ved at forstå den socialdemokratiske afvisning. Det, vi har brug for, er samlede bud, der betegner en udvikling eller kigger på en udvikling over tid, bud, der forholder sig til sammenhænge og ikke kun til en enkelt ulighedsskabende faktor.

Jeg forstår det endnu mindre, når finansministeren så må opleve, at Ugebrevet Mandag Morgen og andre laver den type ufuldstændige analyser. Så må man dog blive optaget af at få lavet nogle mere fuldstændige analyser, der viser et retvisende billede. Og netop i lyset af det må det være endnu mere interessant, synes jeg, for finansministeren at få den her undersøgelse.

Jeg skal så slutte af med at berolige finansministeren, som bad om ikke at blive rost for forslaget med De Konservative på grund af afskaffelse af formueskatten: Den type virksomhed vil finansministeren ikke blive mødt med fra SF's side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om rene linjer i statens mellemværende med Københavns Kommune (opfordring til at trække aktstykke nr. 194 tilbage og til fremsættelse af et nyt).

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Fremsat 23/2 96).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 194 om Slots- og Ejendomsstyrelsens erhvervelse af en række ejendomme m.v. fra Københavns Kommune tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) og Thor Pedersen (V) m.fl.

(Fremsat 23/2 96).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ja, det har jo haft en lang gang, det her spørgsmål om de københavnske ejendomssalg til staten.

Jeg skal bare i al stilfærdighed minde om baggrunden, en økonomiforhandling i 1994, hvor vi traf en række beslutninger, der havde som formål at sanere Københavns Kommunes økonomi og nedbringe dens gæld: Hovedstadens Sygehusfællesskab, ændringer i ejendomsforholdene omkring Kalvebod Brygge, stiftelsen af ejendomsselskabet for beboelsesejendommene Tor – som det nu hedder uden h – og sluttelig en aftale om, at en række ikkebeboelsesejendomme, som Københavns Kommune havde skøde på, skulle indgå i saneringen på den måde, at kommunen skulle prøve at sælge dem, og hvis det ikke lykkedes inden en bestemt frist – slutningen af 1995 – så skulle staten overtage dem til vurderingen.

Det var sådan en samlet politisk aftale, kan man sige – og ikke nogen helt almindelig ejendomsandel.

Og hvis man spoler lidt tilbage og husker den situation, vi var i på det tidspunkt, så skal man bare for den interesse, det måtte have, forstå, at målet var: Hvor meget skal der til for at rette